

Epimedium x rubrum (Epimedium czerwone)

rodzina Berberidaceae (Berberysowate)

Jest to mieszaniec międzygatunkowy powstały ze skrzyżowania dwóch gatunków (**Epimedium alpinum** i **Epimedium grandiflorum**), które pochodzą z Japonii. W uprawie znany jest od 1844 r. Jest to niska, okrywowa bylina, o kopulastym, zwartym pokroju - tworzy kępy. Pędy dorastają do 20-30 cm wysokości. Liście częściowo zimozielone (w naszym klimacie często przemarzają), są złożone (dwu- trzy- krotnie dzielne), odziomkowe, kolczasto ząbkowane. Wiosną są marmurkowato-zielone, z czasem ciemniej (ciemnozielone), a jesienią pięknie przebarwiają - ich brzegi zmieniają barwę na czerwoną, a środki na żółtą.

Pojedyncze listki mają 5-7 cm długości, są jajowate, zastrzone, o sercowato wciętej nasadzie. Liście wyrastają przez cały okres wegetacji. Epimedium kwitnie wiosną (IV-V) przez jeden-dwa tygodnie. Kwiaty o średnicy 14-25 mm są zebrane w rozpięchłe kwiatostany na długich, prostych szypułkach (do 20 kwiatów w kwiatostanie). Kwiaty mają oryginalny kształt i są dwubarwne. Płatki zewnętrzne są ciemnoczerwone z ostrogą skierowaną do środka, wewnętrzne zaś kremowe.

W Polsce **Epimedium** nie zawiązuje nasion. Dobre dla tych roślin jest stanowisko cieniste i wilgotne (w słońcu rosną słabiej), najlepiej rosną na glinie. Mają duże wymagania wodne, a gleby powinny być ciepłe, próchniczne i przepuszczalne. Rośliny są odporne na mróz i długowieczne (w jednym miejscu mogą rosnąć do 40 lat). Interesujące są zarówno kwiaty, jak i liście. Kwiaty można wykorzystywać do tworzenia bukietów. Jest to doskonała roślina okrywowa do cienia, może być używana do zadarniania powierzchni pod drzewami i krzewami. Rozmnażanie jest najłatwiejsze przez podział wczesną wiosną, przed rozpoczęciem wegetacji, lub na początku września.